

Aan: Léa_jaime@mail.com
Van: Jeanneok@mail.com
Datum: maandag 3 maart, 18.05
Betreft: lastig...

Hoi!

Allereerst: Wow! Ik kreeg kippenvel van je mail. Arme Léa! Ik ben nog nooit echt verliefd geweest, dus ik kan er niet echt over meepraten, maar ik begrijp dat je je rot voelt. Ik weet dat je echt veel van Eloi houdt, maar ik heb nu wel begrepen hoeveel moeite het je kost om Thomas uit je hoofd en uit je hart te krijgen. Ik denk trouwens niet dat jullie voor elkaar bestemd zijn, er is vast een goede reden voor dat jullie niet meer samen zijn en dat hij met een meisje gaat dat jij niet kan uitstaan.

Ik denk ook dat Alexis en ik niet voor elkaar bestemd zijn. ☹️ Je begrijpt dus wel dat mijn dag niet is verlopen zoals ik in mijn hoofd had. Alex kwam me, samen met één van zijn vrienden, bij mij thuis ophalen. We kwamen vlak voor het begin van de wedstrijd bij de ijsbaan aan. Ik begrijp niets van hockey, dus Alex heeft me de regels uitgelegd. Daar hebben we heel veel lol om gehad, want ik snapte er dus echt niks van.

In de pauze tussen de tweede en de derde periode ging zijn vriend friet en *pogo's*^[w] halen. Ik heb mijn tong verbrand en ik kon niet meer praten zonder te slissen!

De tijd ging supersnel voorbij en toen de wedstrijd voorbij was (het team van Alexis had gewonnen) stelde Alex voor om vlakbij de kleedkamers op Alexis te wachten. Ik voelde mezelf verkrampen en er vormde zich een soort bal in mijn buik. Alex voelde meteen aan dat ik gestrest was.

Alex: Alles oké?

Ik: Ja, ja.

Alex: Hé zeg! Je trilt als een blaadje en je slist niet eens meer!

Ik: Ehm, ik heb het een beetje koud.

Alex (legde zijn jas over mijn schouders): Alsjeblieft!

Hij is zó lief. We gaan al heel lang met elkaar om op school, maar ik had eigenlijk nog nooit echt opgemerkt hoe grappig en attent hij is. Maar goed, ik wilde niet toegeven dat zijn beste vriend me zo nerveus maakte! Hij weet dat Alexis me had uitgenodigd voor zijn wedstrijd en hij weet ook dat ik heel graag wilde dat hij met me mee ging, omdat ik "niets van die sport begrijp en bang ben om me te vervelen", maar verder weet hij niets.

We hebben een hele tijd vlakbij de deur van de kleedkamer gewacht en toen Alexis eindelijk naar buiten kwam stond ik daar aan de grond genageld. Hij was nog knapper dan gewoonlijk. Hij kwam net onder de douche vandaan en hij had pretlichtjes in zijn ogen (door de overwinning). Hij was onweerstaanbaar.

Alex: Bravo, man! Mooie overwinning!

Alexis: Bedankt! (Draaide zich naar mij) Vond je het leuk?

Ik: Ehm!... (ja, ik heb echt geaarzeld.) Ja! Ja! Ik vond het leuk. Gelukkig dat Alex er was om me de regels uit te leggen anders had ik waarschijnlijk voor de tegenpartij gejuicht! (Ik lachte er heel nerveus bij en ik voelde me echt zó'n onhandige doos.)

Alex (lachte naar me): Je was een supergoede leerling in elk geval!

Ik glimlachte en ik werd zo rood als een tomaat. Het lukte maar niet om te relaxen. Ik dacht de hele tijd 'je bent hier met drie mooie jongens, zeg alsjeblieft eens iets intelligents', maar dat werkte natuurlijk niet.

Alexis: Wat willen jullie gaan doen, waar hebben jullie zin in? We kunnen naar mijn huis gaan als jullie willen.

Alex en zijn vriend: Ja!

Ik: Ik... Ik... Ik moet naar huis. Het was heel cool dat je me hebt uitgenodigd. Ik heb veel geleerd... over hockey... en... ehm... ja dat was het! (STOM! STOM!)

Ik gaf Alex en zijn vriend een zoen en toen ik Alexis gedag wilde zoenen bleef mijn oorbel in zijn sjaal haken. Ik zag er echt debiel uit met mijn hoofd naar hem toe gebogen! Alex moest me komen redden. Hij begon te lachen, zodat ik me wat minder opgelaten voelde.

Alex: Het is je dag niet denk ik hè?

Ik: Nee, daarom is het maar beter dat ik naar huis ga. Straks steek ik nog een huis in brand of zo!

Alexis: Ik vind het jammer dat je nu al gaat... In elk geval spreken we elkaar gauw weer hè?!

Ik zwaaide ze gedag en ik ben zo snel mogelijk het stadion uitgegaan. Ik voelde me zo onhandig. Ik ben teleurgesteld, want ik realiseer me dat ik me niet op mijn gemak voel bij hem. Je weet wel dat ik hem cute vind en zo, maar het zou toch niet zo ehm... krampachtig moeten gaan, toch? Ik ben mezelf niet meer bij hem, je vindt het misschien raar, maar ik denk dat ik er nog niet klaar voor ben om een vriendje te hebben. Van het idee alleen al raak ik in paniek. Ik ben vreemd, ik weet het, maar ik ben nu eenmaal zo. Kortom, ik denk dat ik naar mezelf moet luisteren en gewoon voor het rustige vrijgezellenleven moet kiezen. Lol!

Ik heb tenminste een dag met Alex doorgebracht, dat was leuk. Ik ben misschien een beetje naïef, maar ik had gehoopt dat Alexis net zo gemakkelijk in de omgang zou zijn als Alex... dat het gemakkelijk zou zijn, zoals tussen Eloi en jou. Jullie zijn vooral vrienden en bovendien ook nog een stelletje, ik vind dat jullie zo relaxed zijn bij elkaar.

Goed, sorry voor deze roman! Ik denk dat ik ook mijn verhaal even kwijt moest. Morgen kom je weer thuis

hè? Ben je nerveus? Heb je zin om Eloi weer te zien of ben je te erg in de war? Bel me als je thuis bent! Het zou cool zijn als we deze week iets samen kunnen gaan doen!

Jeanne xx

Aan: Léa_jaime@mail.com
Van: Thomasrapa@mail.com
Datum: maandag 3 maart, 22.02
Betreft: ...

Hoi,

Sorry voor afgelopen zaterdag... Ik weet dat je me niet wilde zien, maar het leek wel of ik wel naar JP toe móest gaan... Alsof een magneet me naar je toe trok.

Ik ben nog steeds een beetje in de war doordat ik je heb gezien en ik vind het jammer dat ik geen woord uit mijn mond heb gekregen. Ik had je tegen willen houden toen Marilou je wegtrok, maar ik kon niet bewegen.

Ik weet niet zo goed wat ik moet zeggen. Ik denk dat je nog hier bent, dus geef even een seintje als je zin hebt om te praten.

Thomas

Aan: Marilou33@mail.com
Van: Léa_jaime@mail.com
Datum: dinsdag 4 maart, 23.31
Betreft: Ik heb het niet gedaan 😊

Hallo!

Ik wilde je alleen even zeggen dat ik weer veilig en wel thuis ben. En ook dat, ook al twijfelde je aan mijn kunnen, ik ben vertrokken zonder Thomas antwoord te geven, zonder hem te bellen en zonder hem stiekem toch nog even te zien door uit de bus weg te glippen!

Bedankt Lou, dat je me hebt gesteund de laatste twee dagen! Ik weet dat je niet bepaald van plan was om twee dagen samen met mij opgesloten te zitten om Thomas te ontwijken. Ik vind het echt heel lief van je!! Je zult wel heel blij zijn om JP weer te zien na al die lange uren van onthouding. 😊 Zeg hem maar dat het mijn schuld is. Dat ik absoluut in quarantaine moest blijven om te voorkomen dat ik mijn ex (nog eens) zou tegenkomen en een nieuwe emotionele misselijkheidsaanval zou krijgen. Lol!

In de bus heb ik geprobeerd om aan andere dingen te denken. Ik heb alle tijdschriften die we samen gekocht hadden gelezen, maar het werkte niet echt. Ik dacht toch de hele tijd weer aan Thomas en aan Eloi. Waarom heeft mijn ex nog zoveel invloed op mij, terwijl

ik verliefd ben op mijn vriendje? Is het wel eerlijk tegenover Eloi dat ik zo heb gereageerd op Thomas? Is het normaal dat ik (misschien) verliefd ben op twee jongens tegelijk? Ik weet het, jij hebt geen antwoorden op mijn vragen. Ik val je er al 48 uur mee lastig! Lol! Hoe dichterbij Montreal kwam, hoe vochtiger mijn handen werden en hoe minder ik wist wat ik moest doen.

Toen mijn moeder me kwam halen op het busstation omhelsde ze me alsof ik zes maanden weg was geweest.

Mijn moeder (toen ze de auto instapte): Ik heb je zo gemist!

Ik (met een afwezige glimlach): Ja, ik jou ook.

Mijn moeder: Echt? Ik durf te wedden dat je niet eens aan ons hebt gedacht! Hoe was het om je vrienden weer te zien? Leuk? Wij hebben in elk geval van jouw afwezigheid geprofiteerd om...

Ze begon een heel verhaal over renovatie en weet ik veel, maar ik luisterde maar met een half oor.

Mijn moeder: Hé zeg, gaat het soms niet zo goed, meisje?

Ik: Jawel jawel, het gaat wel. Ik ben alleen een beetje moe van de reis.

Mijn moeder (gaf niet zomaar op): Léa! Ik ken je toch, ik heb je zelf gemaakt. Ik kan echt wel zien dat het niet gaat hoor.

Ik: Ehm... ik heb Thomas weer gezien...

Mijn moeder: Oh, dat is het. En, hebben jullie gezoend?

Ik: Huh, hé zeg! Natuurlijk niet! Dat zou ik Eloi toch nooit aandoen?!

Mijn moeder: Wat zit je dan dwars?

Ik: Ehm... Laten we zeggen dat het me iets deed. Dat het me eigenlijk heel veel deed. Dat het me zoveel deed dat ik de rest van de tijd opgesloten heb gezeten bij Marilou uit angst om hem tegen te komen.

Mijn moeder: Oh, nee toch, Léa!

Ik: Laat me maar! Ik wil niet dat je me de les leest, daar heb ik geen zin in.

Mijn moeder: Nee, nee... Vertel verder. Ik wil alleen maar dat je je goed voelt. Ik vind het een nare gewoonte van Thomas dat hij je steeds weer zo van slag weet te krijgen.

Ik: Ik weet het mam. Daarom wilde ik niet meer naar buiten gaan bij Marilou! Ik zie Eloi morgen en daar zie ik echt enorm tegen op, want ik ben bang dat ik niet meer hetzelfde voor hem voel als hiervoor. Wat moet ik doen als ik steeds aan Thomas moet denken als ik samen ben met Eloi? Of nog erger, als ik me realiseer dat ik niet meer van hem hou?

Mijn moeder: Ik denk dat je het heel snel zult merken als je niet meer van hem houdt en dan kan je niet liegen. Maar maak je niet zo druk Léa. Het is normaal dat je ex-vriendje je van je stuk brengt en dat je hem niet met de knip van een vinger kunt vergeten. Maar ik weet zeker dat het weer in orde komt met Eloi. Je pakt

je leventje hier weer op, alles wordt weer zoals altijd, en dan gaat het vast weer goed.

Ik: Hum... ik hoop het. Maar vertel het niet aan papa hè! Ik wil niet dat hij me in mijn kamer opsluit totdat ik achttien ben, omdat hij denkt dat ik verliefd ben op twee jongens tegelijk!

Mijn moeder: Wat kan jij toch overdrijven!

Toen ik thuiskwam was iedereen vrolijk en dat deed me goed. Felix en ik hebben samen spaghetti gekookt en hij begon over Katherine te praten. Hij heeft blijkbaar niets meer van haar gehoord sinds onze sleemiddag met haar nepvriendje. Meneer is natuurlijk helemaal niet gewend om niet alle aandacht te krijgen die hij wenst, dus hij is in alle staten. Ha! Net goed!

Ik heb Eloi nog steeds niet gesproken. Ik heb hem net gebeld, maar zijn moeder zei me dat hij op stap is met Alex. (Ik wist niet dat ze zulke goede vrienden waren. Vreemd hè?) Ik bel hem morgenochtend wel om te zien of hij iets met me wil doen... en dan zien we wel hoe ik me erbij voel!

Kusjes, en bedankt voor alles! Je bent de beste vriendin van de wereld!

Léa xox

Aan: Léa_jaime@mail.com
Van: Marilou33@mail.com
Datum: donderdag 6 maart, 10.08
Betreft: En nu?

Hoi!

Het voelt vreemd om je niet meer vlakbij me te hebben. Ik was alweer helemaal gewend geraakt aan je aanwezigheid, vooral omdat we uren met z'n tweetjes bij mij thuis hebben gezeten! Ik weet dat het voor jou niet het paradijs was, veel negatieve emoties natuurlijk, maar ik vond het heerlijk om weer eens zoveel tijd met jou alleen door te brengen, om met je te kletsen, "Pretty Little Liars"* te kijken en te roddelen, terwijl we nagellak opdeden... 😊

Aangezien ik niets meer van je heb gehoord sinds dinsdag heb ik twee theorieën:

- 1) Je hebt Eloi gezien, daar ben je ziek van geworden en sindsdien lig je in bed.
- 2) Het gaat beter met je en je realiseert je dat hij de man van je dromen is.

Ik heb gisteren de hele dag met JP doorgebracht. We hebben, tegen elkaar aangeplakt, op de bank films zitten kijken... We konden elkaar helaas niet zo vaak zoenen als we wilden, want zijn moeder was thuis.

* Pretty Little Liars: een Amerikaanse televisieserie die in Quebec heel populair is en zich qua genre tussen "Gossip Girl" en "Desperate Housewives" bevindt.

Hij had natuurlijk over onze domper van vrijdagavond gehoord, want Thomas had hem verteld dat hij je tegen was gekomen en dat hij daardoor helemaal van slag was geraakt. Hij heeft me niets willen vertellen over Sarah, want hij vindt me een roddelaarster. Pffffff! Je snapt natuurlijk wel dat ik zeker nog verder zal graven naar meer info!

Ik moet stoppen! Mijn ouders hebben een dagje vrij genomen en ze hebben een gezinsuitje gepland. "Joepie"! Morgen ga ik met Steph een spreekbeurt voorbereiden voor Frans en daarna komen Seb en JP ons vergezellen.

Schrijf me zodra je kan, ik wil graag weten of je nog leeft! Lou xox

Aan: Marilou33@mail.com

Van: Léa_jaime@mail.com

Datum: donderdag 6 maart, 15.31

Betreft: Alles gaat goed!

Hello!

Sorry dat ik even niets van me heb laten horen, maar gisterochtend werd ik wakker gebeld door Eloi, die me vroeg om me zo snel mogelijk klaar te maken, omdat hij een verrassing voor me had.

Ik ben onder de douche gesprongen en meteen naar de metro gerend waar we hadden afgesproken. (Ik had niet eens de tijd om te stressen. ☺) Zodra ik hem zag wist ik dat ik nog van hem hield. Het was alsof we elkaar helemaal geen vijf dagen hadden moeten missen en alsof ik helemaal geen tegenstrijdige gevoelens had gehad de laatste paar dagen. Mijn beproeving met Thomas kon ik zomaar terzijde schuiven, want dit was de jongen met wie ik moest zijn. Ik heb hem heel stevig omhelsd en toen kuste ik hem zonder hem de kans te geven ook maar iets te zeggen.

Eloi: Wow, wat een ontvangst!

Ik: Ja hè! Maar ik heb je ook zo gemist...

Eloi: Ik heb jou ook gemist.

Ik: Heb je leuke dingen gedaan?

Eloi: Ja, ik heb mijn vrienden veel gezien en zaterdagavond gaf José een feestje, dus daar ben ik heengegaan.

Ik: Was Maude er?

Eloi: Nee. Maude en Sophie waren er niet, maar Katherine en Marianne wel.

Ik: Felix had er graag naartoe gegaan!

Eloi: En jij?

Ik: Huh!... Het was... het was echt heel leuk om Marilou weer te zien. Het was ook fijn om wat andere vrienden die ik al heel lang niet meer had gezien te spreken.

Eloi: En Thomas?

Ik: Wat is er met Thomas?

Eloi: Heb je hem nog gezien?

Ik: Natuurlijk niet! Hé, laat je me je verrassing nog zien of hoe zit dat?

Ik veranderde snel van onderwerp voor hij nog meer vragen ging stellen. Ik voel me een beetje slecht (omdat ik heb gelogen), maar ik denk dat het geen goed idee zou zijn geweest om hem de waarheid te vertellen. Wat denk jij, na al die lange discussies die we hebben gehad voor mijn vertrek? Ik heb Thomas in elk geval niet expres opgezocht, dus het telt eigenlijk niet mee... vind je ook niet? Gelukkig leek mijn antwoord hem tevreden te stellen, want hij sleepte me mee de metro in en hij was heel vrolijk. Ik wist niet wat me te wachten stond, maar we stapten pas uit op het *eiland "Sainte-Hélène"*^[w].

Ik: Neem je me mee naar de achtbaan? De winter is bijna voorbij, maar toch...! Je moet ook weten dat ik vaak duizelig word in attracties! En als ik misselijk word en over moet geven voor jouw neus, ehm dan denk ik dat...

Eloi (lachend): Hé, no stress, Léa! We gaan niet naar pretpark *"La Ronde"*^[w], dat is gesloten in de winter!

Ik was een beetje opgelucht. Ik wilde altijd al graag een keer naar La Ronde, maar ik moet er niet aan denken dat ik over hem heen zou kotsen, daar zou ik nooit meer overheen komen! En ik heb de laatste tijd genoeg gekotst! Bah!

Eloi deed me een blinddoek voor en nam me ergens mee naartoe. We hebben ongeveer tien minuten gelopen. Ik struikelde overal over. Je weet dat ik een beetje onhandig ben, dus je kunt je voorstellen dat het geblinddoekt nog erger is!

Ik: Waar neem je me mee naar toe?

Eloi: Dat zie je vanzelf. We zijn er bijna!

Ik: Maar waar is het?

Eloi: Geduld!

Ik: Je kent me hè, ik ben niet zo geduldig...

Als antwoord trok hij de doek weg. Ik wreef in mijn ogen en zag toen hoe heel Montreal uitgestrekt voor me lag. Hij had me meegenomen naar de rand van de rivier en het uitzicht was echt prachtig.

Eloi: 's Avonds is het nog mooier, maar ik kon niet wachten!

Ik: Wow! Wat mooi zeg!

Eloi: Ja hè... het is mijn geheime plekje. Ik kom hier als het niet goed met me gaat.

Ik: Komt dat wel eens voor dan? Dat het niet goed met je gaat?!

Eloi (lachend): Natuurlijk! Maar goed, ik dacht dat het je goed zou doen om te zien hoe mooi onze stad is, nu je weer thuis bent geweest... Of, ehm, je vroegere thuis. Misschien helpt het je om minder heimwee te hebben.

Ik: Wat ben je lief zeg!

Eloi: Ik weet het.

Ik: Hé zeg! Dat hoor jij helemaal niet te weten! Felix, kom uit dat lichaam!

We begonnen te duwen en aan elkaar te trekken als kinderen en we kwamen in een hoop sneeuw terecht. Het was zó cool! Hier in Montreal heb ik een vriend die van me houdt en die weet hoe hij me moet verrassen en die ervoor heeft gezorgd dat ik me niet verdrietig voel door heimwee, terwijl ik daar een jongen heb waar ik ooit van heb gehouden, maar die het steeds weer voor elkaar krijgt me pijn te doen. Dat hoef ik niet meer terug, ik ben niet gek!

De rest van de dag hebben we rondgestruind in de stad. Hij heeft me zelfs uitgenodigd om in mijn favoriete Chinese restaurant te gaan eten! Kortom, vandaag was echt een droom en ik ben weer met mijn beide beentjes op de grond beland met een grote glimlach op mijn gezicht! Ik begin te geloven dat mijn moeder gelijk had.

Ik denk dat ik vandaag lekker voor de tv blijf hangen. Ik heb in elk geval helemaal geen zin in mijn huiswerk. Ik heb Jeanne gebeld om te vragen of ze morgen bij mij langskomt om samen ons huiswerk te maken. Met z'n tweeën is het tenminste wat minder deprimerend!

Waarom duurt de *springbreak*^[w] niet eeuwig?
Tot gauw! Léa xox

Aan: Léa_jaime@mail.com
Van: Marilou33@mail.com
Datum: zaterdag 8 maart, 11.09
Betreft: Wat zijn jongens toch irritant!

ARGH! Ik heb gisteravond ruzie gehad met JP. Ik ben naar Steph gegaan voor onze spreekbeurt, zoals ik je al had verteld, en we hebben echt ons best gedaan om zo snel mogelijk klaar te zijn, zodat we tijd zouden hebben voor onze vriendjes.

Seb kwam om ongeveer 15.00 uur, maar JP was niet bij hem. Ik was een beetje verbaasd, maar Seb vertelde me dat JP langs de garage van de oom van Thomas was gegaan om zijn nieuwe bolide te bekijken. Ik was echt teleurgesteld dat JP liever zijn tijd besteedt aan een auto dan aan mij! En hij heeft me niet eens even gebeld om te zeggen dat hij later zou komen!

Om 17.30 uur besloot ik naar huis te gaan, want Steph en Seb zaten elkaar steeds smachtend aan te kijken en ik voelde me echt zeer overbodig. Ik heb vier keer gebeld. VIER KEER op de mobiel van JP, maar hij nam gewoon niet op! Hij belde me pas om 19.30 uur terug. Je kunt je voorstellen dat ik in alle staten was! En ik kon op de achtergrond muziek horen en meisjes die lachten.

Hij: Hé! Gaat het? (HALLO?! HET GAAT NATUURLIJK HELEMAAL NIET HÈ, SUKKEL!)

Ik: NEE!

Hij: Oké... ehm wat is er dan?

Ik: Hé! Doe eens niet zo onschuldig zeg! Je zou vandaag naar Steph komen met Seb en je hebt me niet eens even gebeld om te zeggen dat je niet van plan was te komen! Jij bleef liever bij Thomas en zijn nieuwe auto!

Hij: Relax, Marilou! Ik had helemaal niets beloofd. Ik had je gezegd dat ik je zou bellen om te zeggen wat ik zou doen, maar de tijd vloog voorbij en ik ben het vergeten. Ik had het naar mijn zin met mijn vriend, dus ik ben bij hem gebleven, dat is toch niet zo erg?

Ik: Maar we zouden elkaar toch zien vandaag!

Hij: Nee, ik had je gezegd dat ik je zou bellen om te zien of we iets zouden afspreken. Het is nog maar 19.30 uur hè, relax!

Ik: Doe zelf eens relaxed!

Hij: Oké, als je zo doet dan is het misschien beter dat we elkaar niet zien.

Ik: Inderdaad, blijf jij maar lekker op je feestje met die stomme meisjes!

Hij: Huh? Waar heb jij het over? Ik ben bij Thomas, hij heeft wat muziek op gezet, en de stemmen die je hoort zijn Sarah en haar vriendin Julie.

Ik: Wie is Julie? Wat moet ze daar? Zit ze achter jou aan?

Hij (heel zachtjes): Echt niet! Kunnen we het hier later over hebben alsjeblieft? Ik belde je om te weten wat je aan het doen was, niet om jouw jaloerse flauwekul aan te horen.

Ik: Ik weet niet wat jouw probleem is, maar ik vind het echt niet cool dat je me zo behandelt!

Hij (ik merkte dat hij ergens anders naartoe was gegaan, hij was blijkbaar niet zo op zijn gemak): Jemig, Marilou, wat overdrijf jij zeg. Ik heb echt geen zin in ruzie, ik denk dat het beter is dat we ophangen en dat we het er later over hebben, als we weer een beetje gekalmeerd zijn.

Dat was dus ECHT NIET het antwoord dat ik wilde horen! Hij had op zijn minst sorry kunnen zeggen of me gerust kunnen stellen! Maar nee hoor! Hij praat tegen me alsof ik vreselijk onvolwassen ben! Ik hing op in de hoop dat hij zou terugbellen. Maar dat gebeurde dus niet. ☹

Ik weet al dat je me gaat zeggen dat ik misschien een beetje heb overdreven, maar ik heb al een paar weken de indruk dat hij afstandelijker wordt. Hij wordt onafhankelijker en brengt steeds meer tijd door met Thomas en zijn stomme vriendinnetje. Ik ben bang dat ik hem kwijtraak, begrijp je? Je snapt wel dat ik heel slecht heb geslapen deze nacht. Ik keek elk uur op mijn telefoon of hij een berichtje had gestuurd, maar dat heeft hij niet gedaan. Je gaat me nu vast aanraden om het uit te praten, maar zoals je je vast wel kunt herinneren, heb ik de laatste keer als eerste contact opgenomen. Ik hoop dat hij deze keer de eerste stap zal zetten. Het is eigenlijk niet eens een principekwestie... maar meer om er zeker van te zijn dat hij nog steeds van me houdt.

Ik hoop dat jouw vrijdag leuker was dan de mijne. Schrijf me snel! Volgens de weerberichten krijgen we vandaag WEER sneeuw. Wanneer is het eens afgelopen, ik ben het zat!

Lou xox

Aan: Marilou33@mail.com

Van: Léa_jaime@mail.com

Datum: zaterdag 8 maart, 13.52

Betreft: Waar ben je?

Hé! Ik hou je in de gaten via Skype, maar je bent nog steeds niet online en niemand neemt de telefoon op... Ik denk dat je weg bent met je ouders, of dat JP is langsgesproken en dat jullie het goed aan het maken zijn! Dat hoop ik maar.

Ik vind het heel normaal dat je teleurgesteld bent dat hij niet bij Steph is langsgesproken en vooral dat hij je niet gebeld heeft om het je te zeggen. Ik moet ook zeggen dat de aanwezigheid van Sarah Beaupré (BAH!) en haar vriendin Julie (die we niet kennen, maar die we bij voorbaat niet mogen) niet echt geruststellend is.

Het is oké als je liever wacht tot hij naar jou toe komt (het is waar dat ik nogal verrast was door jouw reactie, de laatste keer dat jullie ruzie hadden), maar als hij

probeert erover te praten zou je hem uit kunnen leggen wat je mij hebt geschreven in je laatste mail. Dat je voelt dat hij afstandelijker wordt en dat je bang bent om hem kwijt te raken. Eerlijk zijn helpt af en toe om misverstanden te voorkomen... al weet ik wel dat ik de laatste ben die advies zou mogen geven over eerlijkheid.

Mijn dag was heel gezellig. Jeanne kwam om een uur of één en een uurtje later belde Katherine op of ze ook langs mocht komen. Felix was er niet, dus ik kon hem niet waarschuwen. Je had zijn gezicht moeten zien toen hij thuiskwam en Katherine op onze bank zag zitten! Ik denk dat hij even dacht dat ze daar was voor hém. Toen keek hij naar Jeanne en mij en naar de boeken die overal verspreid op de grond lagen, en toen begreep hij dat het niets met hem te maken had.

We zijn lekker opgeschoten met ons huiswerk en Jeanne heeft me geholpen om mijn opstel af te maken voor Engels. (Wat zou ik zonder haar moeten?!) Daarna hadden we zin in brownies (het sneeuwt hier niet, maar het regent, dus we hadden geen zin om naar buiten te gaan) en we hebben ontzettend veel lol gehad, want niemand wist eigenlijk goed hoe we ze moesten klaarmaken. Onze brownies waren uiteindelijk bruin, droog en echt heel vies. Ik was zo aardig om Felix zo'n heerlijke brownie aan te bieden, hij spuugde het meteen uit! Hij rende naar de koelkast en dronk gauw wat melk rechtstreeks uit het pak. Wij lagen natuurlijk dubbel van

het lachen. Hij kon ook zijn lachen niet inhouden, en de melk kwam door zijn neusgaten naar buiten! Ik zag dat hij zich schaamde, maar hij deed enorm zijn best om het niet te laten blijken.

Daarna kwam hij bij ons zitten en ging expres heel hard praten door de telefoon, zodat Katherine zeker te horen kreeg dat hij "vanavond naar een hele coole party" zou gaan. Dat was zeker om haar jaloers te maken, maar ik weet niet of het heeft gewerkt, want ik heb niet de kans gehad om het er met Katherine over te hebben. (Hij zat de hele tijd op onze nek!) Ik weet alleen dat Felix snel aan kwam rennen toen Jeanne en Katherine weg wilden gaan om aan Katherine te vragen of hij een minuutje onder vier ogen met haar kon praten. Sindsdien heb ik nog niet met Felix of met Katherine gepraat, dus ik weet niet wat er verder is gebeurd. Ik hou je op de hoogte als ik roddels hoor.

Ik ga vandaag mijn klerenkast opruimen met mijn moeder. Ze denkt dat ik nog wel even door zal groeien en wil mijn kleding uitzoeken. Ik hoop dat ze tot de conclusie zal komen dat we nodig moeten gaan shoppen! Zullen we straks online kletsen? Dan kan je me vertellen hoe het verder is gegaan tussen jou en JP.

Ik denk aan je!

Léa xox

PS: Je zegt vast nee, maar denk je dat ik een antwoordje moet sturen aan Thomas? JP heeft zijn avond met hem en Sarah doorgebracht, dus dat wil zeggen dat het wel goed zit tussen die twee. En tussen mij en Eloi gaat het ook supergoed! Ik dacht dus dat het goed zou zijn om alles achter me te laten door hem, via een berichtje, te laten weten dat het voor mij een afgesloten zaak is en dat ik daar niets meer aan heb toe te voegen.

Aan: Léa_jaime@mail.com

Van: Marilou33@mail.com

Datum: zondag 9 maart, 08.09

Betreft: Snel advies

Ik moet snel naar mijn zwemtraining, dus ik schrijf je straks uitgebreider, maar ik wilde er toch zeker van zijn dat je niet aan Thomas ging schrijven! Waarom zou je hem schrijven om te zeggen dat je hem niets meer hebt te zeggen?! Je moet niet achter de problemen aanrennen! ;)

Tot straks!

PS: Ik was gisteren naar de supermarkt met mijn ouders. Interessant hè? Nog steeds geen nieuws van JP... Misschien wat later vandaag.

Maandag 10 maart

16.33

Katherine (online): Léa? Ik heb je vandaag niet gesproken op school!

16.35

Léa (online): I know! Ik had twee vergaderingen voor de schoolkrant dus zero tijd vandaag! Hoe gaat het? Ik wilde net met je praten! Ik vroeg me af hoe het was gegaan met Felix. Hij is zó chagrijnig sinds zaterdag dat ik hem niets durf te vragen...

16.36

Katherine (online): Mmmja... Hij wilde me zeggen dat hij nog van me houdt en dat hij graag een tweede kans wil.

16.37

Léa (online): Wow, en wat heb je hem gezegd?

16.39

Katherine (online): Ik heb hem gezegd dat ik hem nog steeds niet kan vergeven dat hij vreemd is gegaan. Ik hou nog steeds van hem en ik zie ook echt wel dat hij nog steeds heel veel luv voor mij heeft, maar hij heeft me zoveel pijn gedaan. Ik denk dat ik hem niet meer kan vertrouwen.

16.41

Léa (online): Ik begrijp je helemaal. Wat zei hij?

16.43

Katherine (online): Hij heeft me gevraagd of we elkaar dan gewoon als vrienden konden blijven zien maar ik denk dat dat onmogelijk is. We worden nog teveel door elkaar aangetrokken. Ik heb nog steeds gevoelens voor hem, dat kan ik niet ontkennen. Ik denk dat ik een pauze nodig heb. Misschien dat ik hem kan vergeten als ik hem niet meer zie.

16.43

Léa (online): Ik begrijp dat je boos op hem bent en op de situatie, en dat je hem niet wilt zien. En het is waar dat een beetje afstand helpt om te vergeten (ik ben expert op dit gebied!).

16.44

Katherine (online): Ik wist dat je me zou begrijpen! 😊 Maar ik zou niet willen dat ik niet meer bij jou langs kan komen door hem. Ik vind het trouwens ook best grappig om hem brownies uit te zien spugen en zo te zien lijden! Het is een soort zoete wraak. Lol!

16.45

Léa (online): In elk geval is één ding zeker, ik heb Felix zich nog nooit zo zien aanstellen voor een meisje!;))

16.46

Katherine (online): Dat is een schrale troost!;) Voordat ik het vergeet, heb je zin om Hunger Games te gaan kijken dit weekend? Ik zou er eigenlijk met hem heen gaan...

16.47

Léa (online): JA!! Dat lijkt me hartstikke leuk!

16.48

Katherine (online): Cool! Tot morgen op school!

Katherine is niet meer online.

16.50

Felix (onzichtbaar): Psst!

16.51

Léa (online): Waarom ben jij onzichtbaar? Heb je drie vriendinnetjes die alle drie tegelijk online zijn of zo?

16.53

Felix (online): Nee. Ik blijf onzichtbaar omdat Katherine online was. Ik wil niet dat ze denkt dat ik haar in de gaten houd, of dat ik probeer haar te terug te winnen.

16.54

Léa (online): Maar dat is toch juist wat je wil?

16.55

Felix (online): Ja, maar ik denk dat een directe aanpak niet werkt. Ik heb het geprobeerd en ze heeft me afgewezen.

16.55

Léa (online): Het lijkt ingewikkeld allemaal! Als ik het goed begrijp wil je haar op onopvallende wijze langzaam weer inpakken?

16.56

Felix (online): Ja. Ik ben niet het type jongen dat bij een meisje gaat lopen smeken. Dat maakt geen deel uit van mijn strategie.

16.56

Léa (online): Je "strategie"? HA, HA, HA!

16.57

Felix (online): Lach jij maar, maar je weet beter dan wie dan ook dat ik niet de gewoonte heb blauwtjes te lopen!

16.57

Léa (online): Precies! Alle meisjes van de school liggen aan je voeten. Waarom wil je dan juist dat ene meisje dat niets van je wil weten? Je hebt Katherine verloren doordat je haar pijn hebt gedaan. Accepteer het en laat haar met rust!

16.58

Felix (online): Ik denk dat ze niet toegeeft omdat ze zich gekwetst voelt. Als ik haar terug wil moet ik bewijzen dat ik een "goeie jongen" ben.

17.00

Léa (online): Door je voor haar te verstoppen op Skype?

17.01

Felix (online): Natuurlijk niet! Door de onafhankelijke jongen uit te hangen die er voor haar is als ze hem nodig heeft.

17.01

Léa (online): Pffff! Ja hoor, het zal wel.

17.02

Felix (online): We zullen zien! Tot later kleintje!

17.03

Léa (online): NOEM ME NIET ZO!!!

Felix is niet meer online.